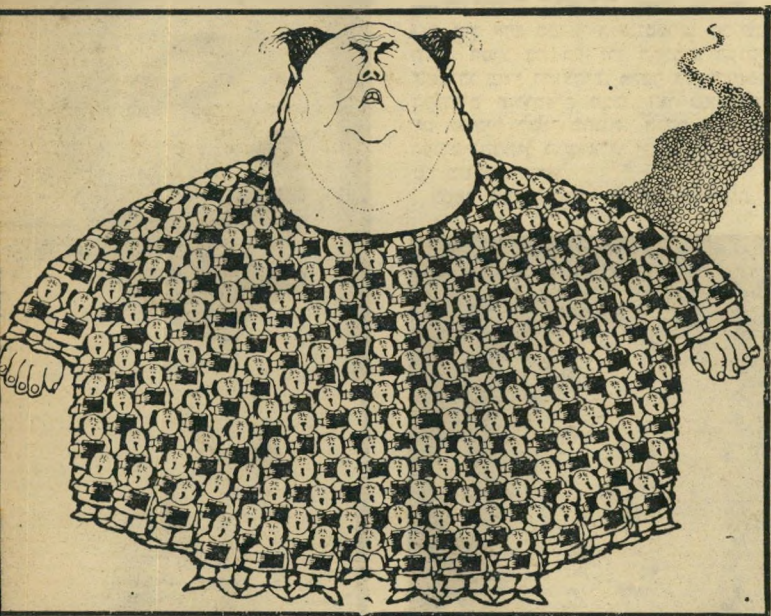

זה עתה שהה עורך "העולם הזה" בכמה בירות באירופה, ניהל שיחות עם מדינאים ואישים אחרים, לרבות אישים מצריים — וניצל את מקורות-

המידע העומדים לרשותו. בסדרה זו מוסר אורי אבנרי דו-מעודכן על המתרחש בעולם הערבי ועל מאבק המעצמות הגדולות סביב הסיכסוך הישראלי-ערבי בזירת המזרח התיכון

כאשר יבוא הסינים תתגעגעו אל הרוסים!

הענק של מאות המיליונים: הוא בא

משתפת, מגובשת לגמרי, אצל כל בני שיחי — ממוחים מצריים, מצרפת ומא צות אחרות.

הדיעה היא: לא רבתי.

ולא רק בגלל החשש בפני עימות עם ארצות-הברית.

ההשקעה העיקרית של הסובייטים במצרים היא, כאמור, בענייני-שלום. השקעה זו תועמד בספק, אם העבור מצריים ועד עים נוספים, ואם תובס במלחמה.

יתר על כן — וזהו השקעה כדאית. היא פועלת לטובת ארץ. ואילו ההשקעה הצרפתית היא בלתי-כדאית, ועלולה להתפרצ ביום אחד.

מכאן הנטייה לצמצם עד כמה שאפשר את ההשקעה הצבאית ולשים את הדגש על ההשקעה הכלכלית-הינוכחית-מדעית.

ביננו לתמונה המצטיירת בישראל, אינו הענק הסובייטי שש להציק את מצריים כל-ימיהם מודרניים יקרים. הוא מספק מצריים את המינימום הדרוש כדי להרתח את ישראל בפני התקפה, לחזק את המורא המצרי הירוד ולקיים את היחסים עם הצבא המצרי.

(ושבו: הצבא המצרי אינו הגורם העיקרי המדרבן למלחמה, כפי שרגילנו לכתוב בישראל באופן שיגורתי, כימעט אצל סומטי, פרשנים שאין להם מושג על המתרחש במצריים.)

הצבא המצרי הוא גורם מת וממתן. אחרת לא היה אנוא אליסאדאת מסוגל להמשיך במדיניות הנוכחית של שבזואלית, שה, של נכונות לחתום על שלום עם ישראל, וכו'.

סאדאת. היא מעוגנת במאות הסכמים קטנים יותר, וגם מעשיים יותר. אלה נוגעים להקמת מיפעלית-עשייה משותפים, מוסדות מדע, ענייני-חינוך, עסקי-מיסחר. הם מקיפים את כל שטחי-החיים במצריים.

ערב ביקור רוג'רס בקאהיר, הושלמו עשרות הסכמים נוספים מסוג זה, בקצב קדחתני.

הסכמים אלה מבטיחים נוכחות סובייטית לזמן רב, ובכל הנסיבות. אי-אפשר כלל לחסל אותם, מבלי לגרום למהפכה בכל מערכות ההיים במצריים. לכן יש לסובייטים תחושת-בטחון גמורה שם.

הרוסים אינם מעוניינים במלחמה

האם מעוניינים הסובייטים בחי דוש המלחמה? בעניין זה מצאתי דיעה

משוממה, כשמעתי את הדברים, עלתה לגד עיני תמונה ישראלית. אדם עומד ב' אחד מאפיקי הנגב. השמש זורחת, השמיים כחולים. אין הוא יודע כי אישם מצפון, כהוי חבורן, יורד גשם — וכי לפתע עלול זרם אדיר וקטלני לשטוף את המקום בו הוא עומד.

בן-שיחי הוסיף בבת-צחוק: "כאשר יבואו הסינים, אתם עלולים עוד להתגעגע אל ה'רוסים!"

סין כאה. האם מישהו בירושלים חושב על כך?

הסכם פודגורני?

סחם ניר!

פי הבדיחה המפורסמת, האופטימיסט לומד רוסי, בעוד הפסימיסט לומד סי-נית. בינתיים עדיין עומדת ישראל מול ברית-המועצות.

ברית-המועצות נמצאת במצריים. איך? ובאיזה כוה? באיזה צורה?

האם נוכחותה היא גורם הדחף לשלום או למלחמה?

ירושלים מאמינה — או טוענת — ש'הסכם פודגורני-סאדאת יצר מצב חדש לגמרי. רי. היא הבליטה במיוחד את הסעיף ה'צבאי, המבטיח למצריים סיוע ל-15 שנה. באוזני עוד מצללים הנאומים של חברי-הכנסת, שטענו כי הסכם זה פותח פרק חדש בתולדות המרחב, וכי, דיברתי על כך עם איש מצרי בעל ידע עמוק. הוא משך בכתפיו.

"הסכם פודגורני?" אמר. "מה יש בו? שום דבר חדש."

"אין הוא שונה מכל קומניקאט, המת-פרסם בתום ביקורו של מנהיג זר בקאהיר. זהו אוסף של סיסמאות, הצהרה של כוונות. למשל, אין מדובר בו על פעולה משותפת, אלא על, התייעצויות. אלה הן מילים ריקות, וכל מצרי נכון מבין זאת. אם כן, האם אנחנו מפריזים בהערכת הנוכחות המצרית במצריים?

בחהלט לא. אבל אין אנחנו מבינים את מהותה.

הנוכחות הסובייטית האמתית אינה מעור גנת בהסכם ערסילאי, כמו מיסמך פודגורני-

תם הישראלים, חיים על הירח! "אין לכם מושג מה באמת קורה ב'עולם!"

הדובר היה אישיות צרפתית בכירה. "נרמה לכם שכדאי לכם להרי וייה זמן. שהזמן פועל לטובתכם. וככן, אתם טועים."

כי מעבר לאופק, מחוץ לתחום-הראייה של פוליטיקאים קטנים, מתגבש משהו אשר ישנה לחלוטין את המצב כולו.

סין עומדת להיכנס לאו"ם.

מתי? אולי בעוד שנה, אולי בעוד שני תיים. ארצות-הברית חולה, למעשה, להתנגד לכך. היא משלימה עם העובדות, ויש ה'סורים בחושינגטון כי אפשר לנצל את הסיכסוך הסובייטי-סיני לטובת אמריקה.

כאשר סין תיכנס לאו"ם, ישתנה המוסד עד ללא הכר. כל יחסי-הכוחות הקיימים

אאת

אורי אבנרי

"יעלמו. תבוא במקומם מציאות חדשה לגמרי. רי. סין תהיה מוקד של ריכוז-כוחות בני לאומי חדש.

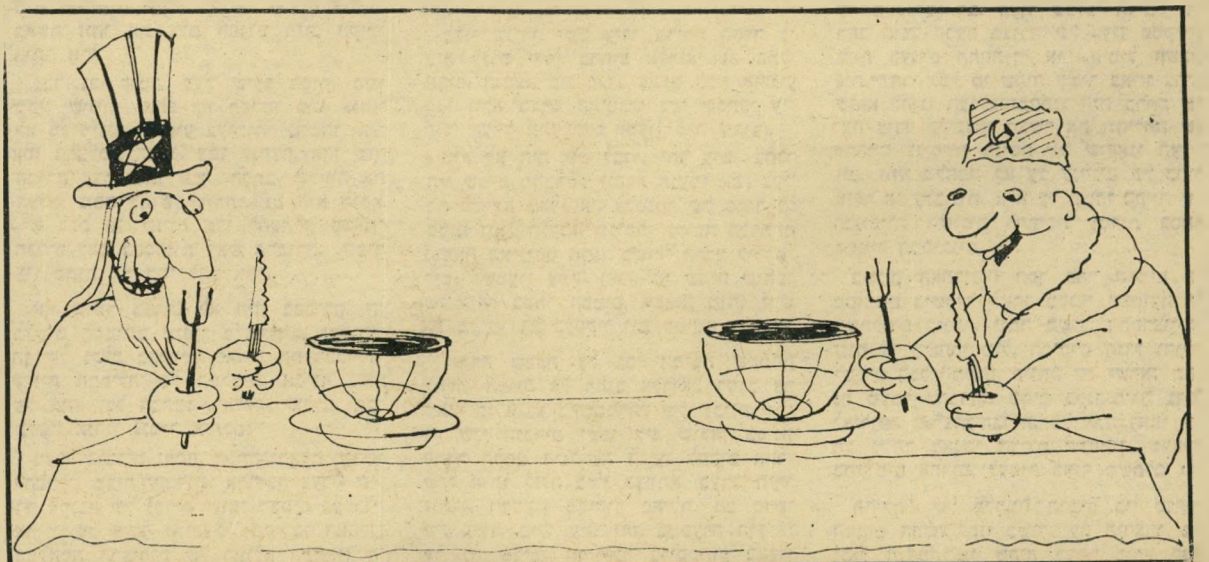
"ואז, יירדני, אמר הצרפתי, "תשכחו מהחלטת מועצת-הביטי חזן 242. תשכחו מכל ההחלטות הקוראות להפדרר-שלום במזרח התיכון, תוך הכרה בקיום המדוי נה שלכם. סין תתמוך בפודגורני ובמלחמת-החורמה, שיתרור פלמי-טיני."

מדיניות קצרת-רואי

נחננו, הצרפתים, ושאר המדינות ה'ידידותיות באו"ם, נהיה או הסריכוח להשיג הסדר שיכיר בקיום ישראל.

"יש לכם עוד זמן — מעט מאוד זמן — כדי לנצל את המצב הנרי כחי ולהגיע לשלום ולהכרה במדוי נתכם. אבל הזמן עובר.

המדיניות של ממשלתכם היא קצרת-רואי. היא לא רואה מה עתיד להתרחש."

חלוקת העולם — היכן המזרח התיכון?